

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242048
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113242048.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom D. S. XX, N., proti odporcom: 1/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, 2/ O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, o zaplatenie 903,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/102/2014-60 zo dňa 28. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14C/102/2014-60 zo dňa 28.10.2014 návrh zamietol a odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 15.11.2013 domáhal voči odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 903,24 eur s príslušenstvom s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 06.04.2012 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 132,- eur a náhrady trov konania na základe zmluvy o úvere.

Súd uplatnený nárok navrhovateľa posúdil podľa § 497, § 500 ods. 1, 2, § 501 Obchodného zákonníka, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“).

Okresný súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere.

Ďalej poukázal na to, že v inom konaní už vyhlásil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou spotrebiteľ pri podpísaní úveru prehlasuje, že "prevzal istinu v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo potvrdzuje svojim podpisom na zmluve". Takéto prehlásenie pri konsenzuálnom charaktere zmluvy o úvere je v neprospech spotrebiteľa, pretože prenáša dôkazné bremeno o tom, že mu neboli vyplatené peňažné prostriedky v plnej výške na spotrebiteľa (pri úplnej absencii účtovných záznamov na strane veriteľa) a umožňuje mu následne pri vyplatení peňažných prostriedkov si započítať akékoľvek iné nároky, napr. nezmyselné poplatky za zmluvu o domácom servise, iné poplatky, zálohy, zádržné práva, započítania a pod.

Nepochybne tomu tak bolo aj v tomto konaní, keď odporca 1/ popieral prijatie sumy 1.000,- eur, ktorá mala byť odovzdaná do "rúk odporcu", keď preukázal, že určitá časť mala byť započítaná na úhradu nárokov zo zmluvy o úvere, ktorý vzhľadom na absenciu základných náležitostí je potrebné považovať za bezodplatný, časť sumy vôbec nebola vydaná a pod.

Súd sa ďalej prejudiciálne zaoberal platnosťou "zmluvy o domácom servise", nakoľko takáto zmluva podľa vedomostí súdu z vlastnej praxe, najmä iných konaní s navrhovateľom, súvisí práve so zmluvou o úvere, keďže na základe nej dlžník platí poplatky, ktoré by neplatil, pokiaľ by neuzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o domácom servise je ponúkaná súbežne so zmluvou o úvere, o čom svedčí aj uvedenie poplatkov za "domáci servis" v samotnom tlačive s evidenciou úhrad zo zmluvy o úvere. Predmetom servisu na základe zmluvy má byť "služba" veriteľa voči odporkyni vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb, spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri

poskytnutí úveru na základe s ňou uzatvárajúcej úverovej zmluvy, najmä služby spočívajúcej v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Za túto službu sa podľa zmluvy odporca zaviazal zaplatiť poskytovateľovi odmenu prevyšujúcu odplatu uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to aj s pripočítaním úroku. Z obsahu zmluvy o domácom servise je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s úverovou zmluvou, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy. Teda podľa názoru súdu ide o závislé zmluvy na príslušnú úverovú zmluvu. Osobitne uzavretá zmluva o domácom servise pritom nepriniesla pre dlžníka viac práv a výhod, ako by mal, pokiaľ by zmluvu neuzavrel. Súd takúto zmluvu považoval za účelovú v snahe obísť najvyššiu povolenú hranicu úrokov a sankcií s cieľom obchádzať zákon. Ako takú ju považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom sa súd zaoberal splnením podmienok v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Citujúc § 9 ods. 2 uvedeného zákona v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poukázal na to, že právoplatným rozsudkom č. k. 14C/86/2012-49 zo dňa 02.10.2012 vyhlásil zmluvnú podmienku, podľa ktorej v sume poplatku za správu úveru je zahrnutá aj suma úrokov, ktoré majú byť zaplatené počas doby poskytnutia úveru, za neprijateľnú, a vo vzťahu k uplatneným nárokom uviedol, že podľa § 53 Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať zmluvy ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, to neplatí, ak sa týkajú hlavného predmetu plnenia, primeranosti ceny, a tieto sú vyjadrené určito, zrozumiteľne a jasne.

Navrhovateľom použitá formulácia evokuje dojem, že poplatky sú nižšie oproti úroku, poplatky obsahujú v sebe aj úrok, znemožňujú predstavu o sume celkového úroku, poplatku a podielu v splátke. Pritom veriteľ vždy musí spotrebiteľa poučiť o práve predčasného splatenia s tým, že úroky je možné účtovať len z požičanej sumy za obdobie úveru, takáto formulácia predčasné splatenie neumožňuje (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.). Takéto vyčísľovanie zložiek podľa názoru súdu nemá reálny základ a je v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. Napriek tomu odporca svojvoľne uplatňuje nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky aj v iných konaniach, hoci zákon takéto konanie zakazuje. Takáto formulácia znemožňuje určenie počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Skúmaním obsahu zmluvy ďalej zistil, že okrem absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., v obsahu samotnej zmluvy nebola uvedená RPMN (v zmluve bola uvedená len priemerná RPMN a RPMN zo spotrebiteľského úveru bola uvedená vo všeobecných podmienkach). Súd pritom práve uvedenie RPMN ako jedného z hlavných indikátorov pre porovnanie výhodnosti či nevýhodnosti úveru považuje za podstatný údaj zmluvy, ktorý nemožno bez následkov zaradiť napr. do obchodných podmienok. Takéto zaradenie podstatnej náležitosti zmluvy do všeobecných zmluvných podmienok považuje za prekvapivé zmluvné dojednanie, pretože všeobecné obchodné podmienky slúžia pre spresnenie a identifikáciu zmluvných dojednaní. Ak v obsahu zmluvy bola uvedená priemerná RPMN, musí byť pri tomto údaji uvedená aj skutočná RPMN z úverového vzťahu, ináč sa obchádza účel zákona v informovaní spotrebiteľa a spotrebiteľ stráca možnosť porovnať výhodnosť, resp. nákladnosť úveru.

S poukazom na uvedené zistenia súd podľa § 11 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by skutočne poskytol odporcovi 1/ vyššiu sumu ako 300,- eur a odporcovi 2/, že by poskytol akúkoľvek sumu, odporca 1/ uhradil výrazne viac ako mu požičal navrhovateľ, teda nemá žiadne záväzky voči navrhovateľovi, preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a odporcom ako úspešným účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny, jednak vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu, jednak z nesprávneho právneho posúdenia veci, a tiež z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať vplyv na správnosť rozhodnutia a z dôvodu, že súd mu odňal možnosť riadne konať pred súdom. Rozsudok okresného súdu navyše považoval za zmätočný.

V prvom rade poukázal na to, že mu nie je známe ako súd dospel k záveru, že účelom poskytovania hotovostných úverov a odovzdávanie peňažných prostriedkov dlžníkom zo strany navrhovateľa je

obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch. Je si plne vedomý, že vzťah ktorý vznikol medzi ním a odporcom je špecifický vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie zo zmluvy o pôžičke. Je si úplne vedomý, že kontrakt, ktorý vznikol medzi ním a odporcom je teda kontraktom konsenzuálnym a nie reálnym a k jeho vzniku dochádza už dohodou strán o podstatných náležitostiach. To, že k požiadaniu o poskytnutie finančných prostriedkov a k ich následnému odovzdaniu došlo priamo na mieste po podpise zmluvy neznamená, že takýto postup zmluvných strán je nesprávny a protiprávny, priečiaci sa ustanoveniam o zmluve o úvere. Poukázal tiež na to, že na predmetnú zmluvu nebol aplikovaný zákon č. 258/2001 Z. z. ako tvrdí prvostupňový súd v časti odôvodnenia svojho rozhodnutia, hoci následne v ďalších častiach aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z., čo považuje za mátauce pre obe sporové strany, keďže z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme akú právnu normu teda súd na danú právnu vec aplikoval. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení uviedol, že ako veriteľ vôbec nepostupuje bežným a transparentným spôsobom a nevyhotovuje účtovné doklady a tieto neodovzdáva tretej osobe, s poukazom na ust. § 569 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa súd podľa neho dostatočne nezaoberal otázkou, či ho odporcovia žiadali o vydanie písomného potvrdenia. Výšku zaplatených splátok zaznačených v splátkovom kalendári odporca v konaní nespochybnil. Nie je mu jasné, akým spôsobom by sa skutočnosť, že spotrebiteľ prevzal v hotovosti poskytnutý úver, zmenila, ak by vydal osobitný písomný doklad o poskytnutí úveru.

Pokiaľ okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri určovaní neplatnosti zmluvy o domácom servise vychádzal najmä z toho, že ide o zmluvu závislú od zmluvy o úvere, pričom s jej obsahom nebol oboznámený, zmluvu o domácom servise nežiadal doložiť (hoci v rozsudku na str. 6 tvrdí opak) a pri rozhodovaní vychádzal iba z listín predložených súdu v iných konaniach. Uvedený postup súdu označil prinajmenšom za neštandardný, vnášajúci do rozhodovania súdu prvok nejasnosti pri riadnom hodnotení vzťahov medzi účastníkmi konania. Ak by aj odvolací súd mal za to, že postup okresného súdu nemožno považovať za nesprávny a že v danom prípade postačuje aj oboznámenie sa s podobnými zmluvami v obdobných právnych veciach, spochybňoval správnosť záverov okresného súdu o neplatnosti zmluvy o domácom servise a nedovolenej viazanosti zmluvy na zmluvu o úvere. Zmluva o domácom servise síce bola uzatvorená s súvislosťou so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, táto skutočnosť však nemôže založiť jej neplatnosť v celom rozsahu ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, či úkonu obchádzajúceho zákon. Ako neplatná "závislá" zmluva by sa mohla posudzovať iba taká zmluva, ktorej uzatvorenie by podmieňovalo uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podmienené uzatvorením zmluvy o domácom servise. Rovnako tak zo zmluvy o domácom servise ani zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že by odporcovia po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere museli uzatvoriť zmluvu o domácom servise. Odporcovia mali možnosť, a tú aj z vlastnej slobodnej vôle sami využili a požiadali osobitnou objednávkou aj o uzatvorenie zmluvy o domácom servise, v ktorej sa zaviazali zaplatiť za ďalšie nadštandardné a konzultačné služby súvisiace s využívaním úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva, že právne posúdenie zmluvy o domácom servise ako nedovolenej viazanej zmluvy je nesprávne. Odvolateľ v tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012, keď zároveň citoval časť bližšie neoznačeného odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici. Mal za to, že ak by sa aj pripustila existencia nekalej obchodnej podmienky v zmluve o domácom servise, je nevyhnutné vysloviť za neplatnú len časť spotrebiteľskej zmluvy, a teda napr. určiť bezodplatnosť takej zmluvy. Keďže prvostupňový súd sa týmto aspektom vôbec nezaoberal a jednoducho vyhlásil zmluvu o domácom servise ako celok za neplatnú, porušil takýmto postupom povinnosť eurokonformného výkladu práva. S poukazom na uvedené skutočnosti okresný súd plnenie, ktoré bolo odporcami poskytnuté na plnenie na zmluvu o domácom servise, nezákonne započítal a z toho dôvodu aj nezákonne zamietol návrh.

Navrhovateľ ďalej namietal konštatovanie súdu prvého stupňa o dvoch variantoch úveru na str. 5 napadnutého rozsudku, nakoľko ustanovenie, ktoré súd prvého stupňa cituje, sa nikde v zmluve o spotrebiteľskom úvere, obchodných podmienkach a ani v zmluve o poskytovaní domáceho servisu nenachádza. Takéto odôvodnenie považuje za zjavne protizákonné, nepreskúmateľné. Zastáva názor, že súd prvého stupňa na základe zmluvnej podmienky iného subjektu rozhodol o tejto právnej veci, čo je zásadne proti zásade a ústavnému právu na spravodlivý proces.

Odvolateľ v ďalšej časti odvolania uviedol, že považuje za nesprávny záver rozsudku okresného súdu v tom smere, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Argumentácia okresného súdu spočívajúca v tom, že RPMN sa nachádza iba v obchodných podmienkach je neudržateľná, nakoľko obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a preto musia byť posudzované spoločne so samotnou zmluvou. Obchodné podmienky sú imanentnou súčasťou zmluvy a z tohto dôvodu ich nie je možné oddeľovať od samotnej zmluvy. Naviac

zákon o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, akým spôsobom má byť RPMN v zmluve vyjadrená, stanovuje len povinnosť, aby RPMN bolo súčasťou zmluvy, čo v tomto prípade nepochybne je. Zároveň poznamenal, že obchodné podmienky sa nachádzajú na druhej strane zmluvy, pričom veľkosť písma, ktorým je RPMN v zmluve uvedená, je totožná s veľkosťou písma prvej strany zmluvy.

K aplikácii neprijateľnej podmienky vyhlásenej rozsudkom sp. zn. 14C/86/2012 zo dňa 02.10.2012 a tvrdeniu, že si svojvoľne uplatňuje nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky aj v iných konaniach uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje poplatok za správu úveru a ani si neuplatňoval žiadny nárok z poplatku za správu úveru. Hlavné zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej s odporcom nie je rovnaká a ani s rovnakým významom ako zmluvná podmienka vyhlásená uvedeným rozsudkom za neprijateľnú. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je vyčíslený úrok vo výške 20 %, odmena vo výške 18 % a tiež v čl. 4 Obchodných podmienok obsahuje poučenie o možnosti predčasného doplatenia úveru s poučením, že v takom prípade je veriteľ oprávnený účtovať úrok a náklady len za časové obdobie od poskytnutia úveru do jeho celkového splatenia.

Odporcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie majúc zato, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

V občianskom súdnom konaní súd postupuje tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a vedie konanie tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (§ 1, § 2 O. s. p.).

Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne aby také rozhodnutia neboli arbitrárne (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03).

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu nespĺňa kritéria ustanovené v § 157 ods. 2 O. s. p., keď závery okresného súdu uvedené v odôvodnení zároveň nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca svoj žalobný návrh založil na skutkovom tvrdení, že s odporcami 1/, 2/ uzavrel dňa 27.06.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol odporcom 1/, 2/ úver vo výške 1.000,- eur za odplatu vo výške 380,- eur a tiež na tvrdení, že odporcovia mu ku dňu podania žaloby uhradili len sumu 476,76 eur. Na základe týchto skutkových tvrdení žiadal uložiť odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 903,24 eur (ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vrátane odplaty a čiastočnou úhradou úveru), úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 06.04.2012 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 132,- eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie založil na závere o absolútnej neplatnosti zmluvy o domácom servise, z ktorého dôvodu plnenia odporcov na uvedenú zmluvu započítal na plnenia odporcov na zmluvu o úvere a na posúdení úverovej zmluvy v zmysle § 11 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy ako zmluvy bez úrokov a bez poplatkov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia možno vyvodiť, že dôvodom pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je nedodržanie § 9 ods. 2 písm. j/ neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a písm. k/ neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zákona č. 129/2010 Z. z.

V súvislosti s uvedením RPMN okresný súd poukázal na nemožnosť uvedenia RPMN vo všeobecných podmienkach. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však nevyplýva ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že obchodné podmienky v danom prípade boli neoddeliteľne spojené so samotným textom zmluvy, keďže boli uvedené na jej rubovej strane, ktorá bola rovnako podpísaná odporcami. V dôsledku uvedenej skutočnosti možno predpokladať, že odporcovia s uvedeným údajom boli oboznámení, čo navyše vyplýva i z odporu proti platobnému rozkazu podaného odporcami 1/, 2/, v ktorom sami poukazovali na výšku RPMN uvedenú v obchodných podmienkach, keď zároveň namietali príslušnosť všeobecného súdu s odkazom na rozhodcovskú doložku, ktorá je uvedená na tej istej strane. Okresný súd sa pritom s uvedenými skutočnosťami v napadnutom rozsudku nevysporiadal.

V súvislosti so záverom o absencii údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. okresný súd rozhodnutie odôvodnil tým, že právoplatným rozsudkom č. k. 14C/86/2012-49 zo dňa 02.10.2012 vyhlásil zmluvnú podmienku, podľa ktorej „v sume poplatku za správu úveru je zahrnutá aj suma úrokov, ktoré majú byť zaplatené počas doby poskytnutia úveru“ za neprijateľnú. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcami 1/, 2/ však nevyplýva, že by jej súčasťou bolo aj uvedené ustanovenie. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé aký súvis má uvedená skutočnosť s prejednávanou vecou. Okresný súd pritom záver o absencii náležitostí uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. inými skutočnosťami neodôvodnil. V tejto súvislosti je potrebné dať za pravdu odvolaniu navrhovateľa o zmätočnosti napadnutého rozsudku.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádza i zo skutočností, ktoré neboli predmetom dokazovania v tomto konaní, resp. okresný súd založil svoje rozhodnutie na záveroch, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania je dôvodná aj pokiaľ ide o závery okresného súdu o „dvoch variantoch úveru bez možnosti aktívneho výberu jednej z možností“. Ako správne namietal odvolateľ, nikde v zmluve o úvere sa dva varianty úveru neuvádzajú.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie, v ktorom prvostupňový súd nárok uplatnený navrhovateľom opätovne posúdi a vo veci rozhodne, pričom bude mať možnosť vysporiadať sa i s relevantnými odvolacími námietkami navrhovateľa. Svoje rozhodnutie bude súd následne povinný aj náležite odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.